

Ketut Multialla, Keuruulla ja Mäntässä 27.-28.6.2024.

Kettujen tuttu ”oooo” kaikui jälleen bussissa, kun matkasimme kohti Multiaa. Kauniita vesistöjä oli matkan varrella runsaasti ja niitä ihasteltiin äänekkäästi. Retkellä oli mukana 22 kettua ystävineen ja bussia kuljetti luottomiehemme Bjarne Kantén. Reippaana matkanjohtajana toimi puheenjohtajamme Tarja Hakulinen.

Kaikki oli viimeistä piirua myöten kunnossa, kun starttasimme torstaiamuna kohti Keski-Suomea. Erkki Pohjanheimo oli jo talvella varmistanut ryhmälle majoituksen viihtyisässä Hotelli Keurusselässä, sopinut tutustumiskohteista, ruokailuista ja kahvitteluista. Pohjanheimot olivat harjoitelleet *Laulun siivin*-konserttia tammikuusta lähtien.

Keuruulle saavuttaessa mittari näytti ulkona 32 astetta, mutta bussissa sitä ei paljoa huomannut. Ilmastointi toimi hyvin ja Bjarnella oli jääkaappi täynnä kylmiä vesipulloja, joita riitti kaikille.

Pohjanheimojen konsertti oli Multian kauniissa puukirkossa. Ennen konserttia ehdimme tutustua kirkon lähellä oleviin mielenkiintoisiin näyttelyihin, Samuli Heimosen tauluihin ja Härkölammin ympäristötaidenäyttelyyn. Ehdimme myös lepuuttaa jalkojamme Multian viileässä seurakuntasalissa, jonne Multian Pitopalvelun emäntä oli loihtinut runsaan kahvitarjoilun: suussa sulavia karjalanpiirakoita, raparperipiirakkaa ja pullia. Kahvittelun lomassa Multia-oppaamme kertoi järisyttävän uutisen: kaunista rakennusta uhkasi purkaminen, jos seurakunnalta loppuu rahat sen ylläpitoon. Toivottavasti näin ei kuitenkaan pääse käymään, koska sali on järvinäkymineen vertaansa vailla.

Vanhassa puukirkossa järjestetty *Laulun siivin* -konsertti oli vaikuttava. Erkin, Pauliinan ja Petriikan äänet soivat kauniisti, ohjelma oli hienosti rakennettu ja Pohjanheimoja säestävät basisti Olli Peuhu ja pianisti Tessa Virta huipputaitavia. Ohjelma alkoi a capella-laululla ”Sinisille saloille”, mikä oli Juha Sipun nerokas yhdistelmä lauluista ”Multian laulu” (säv. Juhani Pohjanmies, san. Einari Vuorela) ja kansansävelmästä ”Tuonne taakse metsämaan”. Sitten seurasivat Toivo Kuulan ”Iltatunnelma” ja Kaj Chydeniuksen ”Sinua, sinua rakastan”. Sen jälkeen liikuttiin tunnelmasta toiseen. Illan liikuttavimpia hetkiä koettiin Petriikan esittäessä katkelmia monologinäytelmästä ”Kun kissakin kuoli, aloin nauraa – kirjeitä Eeva-Liisa Mannerille.” Tarina Parkinsonia sairastavasta ystävästä on todella koskettava. Päätösnumerona trio lauloi iki-ihanan ”Myrskyluodon Maijan”. Yleisön pyynnöstä esitettiin vielä kaksi encore-kappaletta, niistä viimeisenä ”Mun sydämeni tänne jää”. Pohjanheimojen kiitos kotiseudulle.

Konsertin jälkeen piipahdimme vielä Pohjanheimojen kesämökillä, joka sijaitsi Multiajärven rannalla, pienen matkan päässä kirkolta. Tyyni kesäilta, leppoisa tunnelma, pala Mervin paistamaa piirakkaa ja lasillinen kylmää valkoviiniä kruunasivat hienon päivän. Hotelliin palattuumme

virkeimmät jäivät vielä terassille nauttimaan viileistä juomista ja kauniista kesäillasta, me muut kömmimme peiton alle.

Perjantaiamu valkeni kirkkaana ja kauniina Keurusselällä. Aamuvirkut ehtivät pulahtamaan hotellin rannassa, muut heräilivät hissukseen. Runtas aamiainen maistui terassilla.

Yhdeksältä kivuttiin bussiin ja ajettiin Keuruun vanhalle kirkolle. Ennen oppaan tuloa ehdittiin tutkia pihalla olevaa vanhaa kirkkovenettä, josta Erkki oli meille puhunut. Olihan se valtava: soutajia veneesen tarvittiin toistakymmentä ja kerralla sinne mahtui jopa sata kirkkoon matkaajaa. Vanha puukirkko on kaunis ja seurakunnan suntio Andrew Lewis mainio opas, jolla tarinoita olisi riittänyt pidemmäksikin aikaa. Tunnissa tutuksi tulivat vuonna 1758 rakennetun kirkon penkkijärjestys, häpeäpenkki ja jalkapuu sekä lehtereitä kiertävien maalausten taustat. Myös kirkonpenkkeihin kaiverretuille nimille ja vuosiluvuille löytyi selitys: rippikoululaisten pitkästyminen.

Kirkolta matka jatkui kohti Mänttää ja Serlachiuksen Gösta-museota. Jo portilta avautui vaikuttava näky: kartano lähellä järveä, uusi museorakennus ja puistossa upeita pioneja ja veistoksia. Puinen silta johti saarelle, josta löytyi lisää taidetta.

Kahvit nautittiin Autereen tuvan terassilla ja pihalla. Kahvilan vitriinin mansikkakakku näytti houkuttelevalta, mutta tyydyin voipullaa. Sekin oli maistuva.

Sen jälkeen tunnin kierros oppaan kera museossa. Ensin kartanon puolella katsottiin vanhoja taidearteita, siten modernia taidetta uudessa museorakennuksessa. Siellä näyttelyjä oli kolme: identiteettipoliittikkaa käsittelevä Naamiot, yhdysvaltalaisen Devan Shimoyaman Parturi-installaatio ja ROR ABC. Revolutions On Request – Vallankumouksia tilauksesta. Mielenkiintoista katsottavaa löytyi kaikille, tykkäsi sitten vanhoista klassikoista tai modernista taiteesta.

Kartanon portailla otettiin ryhmäkuva, joka lähetettiin samana iltana onnentoivotusten kera 80-vuotispäiväänsä viettävälle Jarmo Ratiselle, Kettujen lukuisten kesäretkien järjestäjälle.

Lounasta syötiin mennen tullen Oriveden Oritupa ABC:llä. Nälkä lähti ja henkilökunta oli mukavaa ja auttavaista.

Suurkiitos Erkille kesäretkemme valmistelusta, upeasta konsertista ja mukavasta mökkivisiitistä. Kiitos myös matkanjohtaja Tarjalle, joka väsymättä jaksoi tarkistaa, että kaikki olivat paikalla ja kuljettajallemme Bjarnelle, joka luotsasi meidät turvallisesti läpi helteisen keskisen Suomen.

Teksti: Pirjo Munck

Kuvat: Tarja Hakulinen, Bjarne Kantén, Tarja Pietikäinen sekä Arto Huhtanen, Timo Rantanen ja Mervi ja Erkki Pohjanheimo.